

## Moederdag



**Esther Nijhuis is gynaecoloog/ seksuoloog bij ziekenhuis Nij Smellinghe in Drachten**

**V**orige week zondag was het Moederdag. Ik werd verwend met een bos bloemen en een lekkere doucheschuim. Het was een heerlijke dag! Maar Moederdag is voor veel vrouwen niet vanzelfsprekend.

Zoals voor mevrouw H., tegenover mij. Niet alleen verloor ze vorig jaar haar eigen moeder, ook zelf moeder worden is tot op heden niet gelukt. Ze wordt volgende maand 43. Vandaag moet ik met haar bespreken dat ook deze ivf-poging, met de maximale dosering hormonen, helaas niet geleid heeft tot voldoende eicelgroei. Langer doorbehandelen heeft geen zin. Een moeilijke boodschap om te brengen, maar nog moeilijker om te ontvangen.

Eén op de zes stellen heeft problemen met de vruchtbaarheid. Het is maar de vraag of het hen lukt om moeder te worden. Die onzekerheid trekt een zware wissel op de relatie, en leidt tot veel onzichtbaar verdriet. Bij stellen met vruchtbaarheidsproblemen ligt de oor-

zaak even vaak bij de man als bij de vrouw. In 10 procent van de gevallen wordt geen oorzaak gevonden. Sommige factoren zijn beïnvloedbaar, zoals roken, gewicht en de timing van het vrijen. Maar op andere zaken, zoals zaadkwaliteit en de leeftijd van de vrouw, heb je geen grip. En een vrouw is nu eenmaal 'beperkt houdbaar'. Na het 32<sup>e</sup> jaar keldert haar vruchtbaarheid. Vrouwen die ouder zijn

### *Had ze dit zien aankomen, dan had ze tien jaar geleden haar eicellen kunnen laten invriezen*

dan 43 komen zelfs niet meer in aanmerking voor een vruchtbaarheidsbehandeling, omdat de kans van slagen te klein is. Vandaar de slogan: 'een slimme meid krijgt haar kind op tijd'.

Natuurlijk was mevrouw H. graag eerder aan kinderen begonnen. Zoals vele vrouwen had ze wel een kind verwens, maar geen partner. Ze was haar droomprins pas tegengekomen toen ze 38 was. De eerste twee jaar had-

den ze het op de ouderwetse manier geprobeerd. Toen ze veertig werd, besloten ze zich toch te laten doorverwijzen. Na het oriënterend fertiliteitsonderzoek, waar niets uitkwam, werd begonnen met inseminatiebehandelingen. Helaas zonder succes. Iedere maand huilde haar baarmoeder bloedrode tranen.

Bij de eerste ivf-poging was het wel raak, ze kon haar geluk niet op! Maar helaas eindigde die zwangerschap in een miskraam. Ook dat had waarschijnlijk met haar leeftijd te maken. Eicellen zijn namelijk net zo oud als de vrouw waarin ze zitten. Iedere vrouw wordt met een bepaalde voorraad eicellen geboren. In tegenstelling tot de man, die iedere drie maanden een nieuwe voorraad zaad aanmaakt. Had ze dit zien aankomen, dan had ze tien jaar geleden haar eicellen kunnen laten invriezen. Dan was zij waarschijnlijk die ene vrouw op de tien geweest die, na invriezen van haar eicellen, daadwerkelijk terugkomt naar de kliniek om haar eicellen te gebruiken.

Maar wie kan er in de toekomst kijken?

Eén ding is zeker; volgend jaar zal het weer Moederdag zijn. Maar waarschijnlijk niet voor mijn patiënte.